

KWITNIENIE (4) *sb n*

kw- (3), kf- (1); -en- (3), -ęn- (1).

Pierwsze e jasne (Cn pochylone).

sg G kwitnieniå (2). ♦ I kwitnieni(e)m (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Wydawanie kwiatów; efflorescentia Cn (4) : Roratio etiam, Czerw na winnicách od wielkich á niewczesnych defzczóm [!] czáfu kwitnienia. Mqcz 358c, 483b; Iuli – Mechna owoczach przed kwitnieniami [lege: kwitnieniem a. kwietnieniami [dniami]]. Proprie dicuntur tenerae illae lanugines, quae in arboribus flores antecedunt Calep [570]a.

Przen: Wspaniałość (1) : A pán Chriftus miał być zwan tēm imięniēm [Nazareński]/ nietak dálece iefli że się nimylęmy od miałteczka Nazareth/ iako z Zydowlkiego od świętości i poświęceniå/ abo kfitnieniå MurzNT 8v.

Cf **KTNIE**, **KWITNAĆ**, **KWITNIEĆ**

WG